

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/C 350/01

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/C 350/02

Дело C-660/13: Решение на Съда (голям състав) от 28 юли 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/ Европейска комисия (Жалба за отмяна — Външни отношения на Европейския съюз — Достъп на Конфедерация Швейцария до вътрешния пазар — Финансов принос на Конфедерация Швейцария в икономическото и социално сближаване на разширения Съюз — Меморандум за разбирателство относно финансовия принос на Конфедерация Швейцария, предназначен за държавите членки, присъединили се с разширяването от 2004 г. — Разширяване на Съюза с Република Хърватия — Допълнение към Меморандума за разбирателство относно финансовия принос на Конфедерация Швейцария в полза на Република Хърватия — Подписване на допълнението от Европейската комисия от името на Съюза без предварително разрешение от Съвета на Европейския съюз — Компетентност — Член 13, параграф 2 ДЕС, член 16, параграфи 1 и 6 ДЕС и член 17, параграф 1 ДЕС — Принципи на предоставената компетентност, на институционално равновесие и на лоялно сътрудничество) 2

2016/C 350/03	<p>Дело C-469/14: Решение на Съда (трети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — Masterrind GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Преюдициално запитване — Селско стопанство — Регламент (ЕО) № 1/2005 — Защитата на животните по време на транспортиране — Пътувания с голяма продължителност — Глава V, точка 1.4, буква г) от приложение I — Продължителност на пътуване и почивка на животните при транспортиране — Транспортиране на животни от рода на едрия рогат добитък — Понятие за достатъчен период на почивка най-малко от един час — Възможност за многократно прекъсване на транспортирането — Член 22 — Закъснения по време на транспортиране — Регламенти (ЕО) № 1234/2007 и (ЕС) № 817/2010 — Възстановявания при износ — Изисквания в областта на хуманното отношение към живите животни от рода на едрия рогат добитък по време на транспортиране — Регламент № 817/2010 — Член 2, параграфи 2—4 — Официален ветеринарен лекар на изходния пункт — Доклад и вписване върху документа, удостоверяващ, че животните напускат митническата територия на Съюза, относно спазването или неспазването на приложимите разпоредби на Регламент № 1/2005 — Незадоволителен резултат от извършените проверки — Член 5, параграф 1, буква в) — Обвързващ характер на посоченото вписване спрямо националния орган, компетентен за изплащането на възстановявания при износ)</p>	3
2016/C 350/04	<p>Дело C-543/14: Решение на Съда (четвърти състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Ordre des barreaux francophones et germanophone и др., Jimmy Tessens и др., Orde van Vlaamse Balies, Ordre des avocats du barreau d'Arlon и др./Conseil des ministres (ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Валидност и тълкуване на Директивата — Доставка на услуги, извършвани от адвокати — Облагане с ДДС — Право на ефективни правни средства за защита — Равни процесуални възможности — Правна помощ)</p>	4
2016/C 350/05	<p>Дело C-57/15: Решение на Съда (пети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — United Video Properties Inc./Telenet NV (Преюдициално запитване — Права върху интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Член 14 — Съдебни разноски — Разноски за адвокат — Възстановяване с фиксиран размер — Максимални размери — Разходи за консултант по техническите въпроси — Възстановяване — Условие за наличие на вина на загубилата делото страна)</p>	5
2016/C 350/06	<p>Дело C-80/15: Решение на Съда (десети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg — Германия) — Robert Fuchs AG/Hauptzollamt Lörrach (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Режим на временен внос с освобождаване от мита — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Определени условия за пълното освобождаване от вносни митни сборове — Превозни средства за въздушен транспорт, регистрирани извън митническата територия на Съюза и използвани от лице, установено извън тази територия — Член 555, параграф 1, буква а) — Търговска употреба — Понятие — Използване на хеликоптери, пилотирани от инструктор и курсист, от авиационно училище за платени учебни полети — Изключване)</p>	5
2016/C 350/07	<p>Дело C-102/15: Решение на Съда (втори състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Ítéltábla — Унгария) — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Приложно поле ratiōne materiae — Иск за връщане на недължимо платено — Неоснователно обогатяване — Вземане, произтичащо от връщането без основание на глоба за нарушаване на конкурентното право)</p>	6
2016/C 350/08	<p>Дело C-147/15: Решение на Съда (четвърти състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Città Metropolitana di Bari, преди Provincia di Bari/Edilizia Mastrodonato Srl (Преюдициално запитване — Опазване на околната среда — Управление на отпадъците — Директива 2006/21/ЕО — Член 10, параграф 2 — Запълване на екскавационни кухни с отпадъци, различни от миннодобивните — Депониране или оползотворяване на посочените отпадъци)</p>	7

2016/C 350/09	Дело C-168/15: Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Prešov — Словакия) — Milena Tomášová/Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR, Pohotovosť s.r.o. (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Договор за потребителски кредит, съдържащ неравноправна клауза — Принудително изпълнение на арбитражно решение, постановено в приложение на тази клауза — Отговорност на държава членка за вреди, причинени на частноправни субекти в резултат на нарушения на правото на Съюза, извършени от национална юрисдикция — Условия за ангажиране — Наличие на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза)	7
2016/C 350/10	Дело C-191/15: Решение на Съда (трети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламенти (ЕО) № 864/2007 и (ЕО) № 593/2008 — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Защита на данните — Директива 95/46/ЕО — Договори за онлайн продажби, сключени с потребители, пребиваващи в други държави членки — Неравноправни клаузи — Общи условия, в които се съдържа клауза за избор като приложимо право на правото на държавата членка по седалището на дружеството — Определяне на приложимото право към преценка, извършвана в производство по иск за преустановяване на нарушение, дали клаузи от общите условия за продажба не са неравноправни — Определяне на правото, което урежда обработването на лични данни на потребителите)	8
2016/C 350/11	Дело C-240/15: Решение на Съда (втори състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Преюдициално запитване — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 3 — Безпристрастност и независимост на националните регулаторни органи — Директива 2002/20/ЕО — Член 12 — Административни такси — Задължаване на национален регулаторен орган да спазва приложимите в областта на публичните финанси разпоредби и разпоредби за ограничаване и повишаване ефективността на разходите на публичната администрация)	9
2016/C 350/12	Дело C-330/15 P: Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. — Johannes Tomana и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (Обжалване — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания, които са част от правителството на Зимбабве или са свързани с него — Списък на физическите лица, групите и образуванията, спрямо които се прилага замразяването на средства и икономически ресурси — Включване на имената на жалбоподателите)	10
2016/C 350/13	Дело C-332/15: Решение на Съда (седми състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Treviso — Италия) — Наказателно производство срещу Giuseppe Astone (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 178—182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 и 273 — Право на приспадане на ДДС — Материални изисквания — Формални изисквания — Преклузивен срок — Национални разпоредби, изключващи правото на приспадане, ако не са спазени повечето от формалните изисквания — Данъчна измама)	10
2016/C 350/14	Дело C-379/15: Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Association France Nature Environnement/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie (Преюдициално запитване — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програми върху околната среда — Национален акт, несъвместим с правото на Съюза — Правни последици — Правомощие на националния съд временно да остави в сила някои последици на посочения акт — Член 267, трета алинея ДФЕС — Задължение за сезиране на Съда с преюдициално запитване)	11

2016/C 350/15	Дело C-423/15: Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht — Германия) — Nils-Johannes Kratzer/R+V Allgemeine Versicherung AG (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 3, параграф 1, буква а) — Директива 2006/54/ЕО — Равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Член 14, параграф 1, буква а) — Приложно поле — Понятия „достъп до заетост, самостоятелна заетост или упражняване на занятие“ — Кандидатстване за работа с цел придобиване на формално качество на кандидат единствено за да се поиска обезщетение за дискриминация — Злоупотреба с право)	12
2016/C 350/16	Дело C-457/15: Решение на Съда (шести състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Vattenfall Europe Generation AG/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Приложно поле <i>ratione temporis</i> — Момент на възникване на задължението за търговия с квоти — Член 3 — Приложение I — Понятие за инсталация — Дейност по изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW)	13
2016/C 350/17	Дело C-289/16: Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 24 май 2016 г. — Kamin und Grill Shop GmbH/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.	14
2016/C 350/18	Дело C-354/16: Преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden (Германия), постъпило на 27 юни 2016 г. — Ute Kleinsteuber/Mars GmbH	14
2016/C 350/19	Дело C-390/16: Преюдициално запитване от Szombathelyi Törvényszék (Унгария), постъпило на 13 юли 2016 г. — Наказателно производство срещу Dániel Bertold Lada	15
2016/C 350/20	Дело C-391/16: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 14 юли 2016 г. — M/Ministerstvo vnitra	16
2016/C 350/21	Дело C-392/16: Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 13 юли 2016 г. — Marcu Dumitru/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București	16
2016/C 350/22	Дело C-422/16: Преюдициално запитване от Landgericht Trier (Германия), постъпило на 1 август 2016 г. — Verband Sozialer Wettbewerb e.V./TofuTown.com GmbH	17
2016/C 350/23	Дело C-423/16 P: Жалба, подадена на 1 август 2016 година от НХ срещу решение на Общия съд, постановено на 2 юни 2016 година по дело T-723/14, НХ/Съвет	18
2016/C 350/24	Дело C-424/16: Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство), постъпило на 1 август 2016 г. — Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero	19
Общ съд		
2016/C 350/25	Дело T-371/16: Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — BP Aromatics/Комисия	20
2016/C 350/26	Дело T-373/16: Жалба, подадена на 13 юли 2016 г. — Victaulic Europe/Комисия	20
2016/C 350/27	Дело T-383/16: Жалба, подадена на 20 юли 2016 г. — Tri Ocean Energy/Съвет	21
2016/C 350/28	Дело T-388/16: Жалба, подадена на 20 юли 2016 г. — Eval Europe/Комисия	22
2016/C 350/29	Дело T-420/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — SJM Coordination Center/Комисия	23

2016/C 350/30	Дело T-434/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Sensi Vigne & Vini/EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)	24
2016/C 350/31	Дело T-439/16: Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — holyGhost/EUIPO — CBM (holyGhost)	25
2016/C 350/32	Дело T-444/16: Жалба, подадена на 9 август 2016 г. — Vasco Group и Astra Sweets/Комисия	26
2016/C 350/33	Дело T-447/16: Жалба, подадена на 4 август 2016 г. — Pirelli Tyre/EUIPO — Yokohama Rubber (изображение на протектор на гума)	27

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 350/01)

Последна публикация

ОВ С 343, 19.9.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 335, 12.9.2016 г.

ОВ С 326, 5.9.2016 г.

ОВ С 314, 29.8.2016 г.

ОВ С 305, 22.8.2016 г.

ОВ С 296, 16.8.2016 г.

ОВ С 287, 8.8.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 28 юли 2016 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейска комисия

(Дело C-660/13) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Външни отношения на Европейския съюз — Достъп на Конфедерация Швейцария до вътрешния пазар — Финансов принос на Конфедерация Швейцария в икономическото и социално сближаване на разширения Съюз — Меморандум за разбирателство относно финансовия принос на Конфедерация Швейцария, предназначен за държавите членки, присъединили се с разширяването от 2004 г. — Разширяване на Съюза с Република Хърватия — Допълнение към Меморандума за разбирателство относно финансовия принос на Конфедерация Швейцария в полза на Република Хърватия — Подписване на допълнението от Европейската комисия от илето на Съюза без предварително разрешение от Съвета на Европейския съюз — Компетентност — Член 13, параграф 2 ДЕС, член 16, параграфи 1 и 6 ДЕС и член 17, параграф 1 ДЕС — Принципи на предоставената компетентност, на институционално равновесие и на лоялно сътрудничество)

(2016/C 350/02)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: A. de Elera-San Miguel Hurtado, P. Mahnič и E. Finnegan)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Чешка република (представители: M. Smolek, J. Vlácil, E. Ruffer и M. Hedvábná), Федерална република Германия (представители: T. Henze и B. Beutler), Република Гърция (представители: S. Chala и M. Tassoulou), Френска република (представители: G. de Bergues, D. Colas, F. Fize и N. Rouam), Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и J. Nasutavičienė), Унгария (представители: M. Fehér и G. Szima), Кралство Нидерландия (представители: M. Bulterman, M. Gijzen и M. Noort), Република Полша (представител: V. Majczyna), Република Финландия (представители: J. Heliskoski и H. Leppo), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: J. Kraehling, S. Brodie, S. Behzadi-Spencer и E. Jenkinson, подпомагани от J. Holmes, barrister)

Отговорник: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и T. Scharf)

Диспозитив

- 1) Отменя Решение на С(2013) 6355 окончателен на Комисията от 3 октомври 2013 година за подписването на допълнение към Меморандума за разбирателство относно финансовия принос на Конфедерация Швейцария.
- 2) Запазва правните последици на Решение на С(2013) 6355 окончателен на Комисията до влизането в сила, в разумен срок, на ново решение, което да го замени.
- 3) Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разходи.

- 4) Чешката република, Федерална република Германия, Република Гърция, Френската република, Република Литва, Унгария, Кралство Нидерландия, Република Полша, Република Финландия и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 15.2.2014 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Hamburg — Германия) — Masterrind GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело С-469/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Селско стопанство — Регламент (ЕО) № 1/2005 — Защитата на животните по време на транспортиране — Пътувания с голяма продължителност — Глава V, точка 1.4, буква з) от приложение I — Продължителност на пътуване и почивка на животните при транспортиране — Транспортиране на животни от рода на едрия рогат добитък — Понятие за достатъчен период на почивка най-малко от един час — Възможност за многократно прекъсване на транспортирането — Член 22 — Закъснения по време на транспортиране — Регламенти (ЕО) № 1234/2007 и (ЕС) № 817/2010 — Възстановявания при износ — Изисквания в областта на хуманното отношение към живите животни от рода на едрия рогат добитък по време на транспортиране — Регламент № 817/2010 — Член 2, параграфи 2—4 — Официален ветеринарен лекар на изходния пункт — Доклад и вписване върху документта, удостоверяващ, че животните напускат територията на Съюза, относно спазването или неспазването на приложените разпоредби на Регламент № 1/2005 — Незадоволителен резултат от извършените проверки — Член 5, параграф 1, буква в) — Обвързващ характер на посоченото вписване спрямо националния орган, компетентен за изплащането на възстановявания при износ)

(2016/С 350/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Masterrind GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Диспозитив

- 1) Глава V, точка 1.4, буква з) от приложение I към Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 година относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97, трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на транспортирането с пътни превозни средства на животни от съответните видове, по-специално от рода на едрия рогат добитък, с изключение на телетата, от една страна, периодът на почивка между етапите на пътуване може по принцип да бъде с продължителност над един час. Ако тази продължителност обаче превишава един час, тя не трябва да бъде такава, че при конкретните условия, при които се прави почивката и се извършва транспортирането като цяло, да създава опасност от наранявания или неоправдано страдание за транспортираните животни. Освен това предвидената в точка 1.4, буква з) от тази глава продължителност на пътуване и почивка не може да превишава общо 29 часа, с изключение на възможността да бъде продължена с 2 часа в интерес на животните в съответствие с точка 1.8 от посочената глава и без да се изключва прилагането на разпоредбите на член 22 от този регламент в случай на непредвидени обстоятелства. От друга страна, етапите на пътуване от максимум 14 часа всеки могат да включват една или няколко фази на престой. Тези фази на престой трябва да бъдат прибавени към фазите на пътуване за пресмятането на общата продължителност на етапа на пътуване от максимум 14 часа, от който те са част.

- 2) Регламент (ЕС) № 817/2010 на Комисията от 16 септември 2010 година относно определяне на подробни правила по силата на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на изискванията за предоставяне на възстановявания при износ, свързани с хуманно отношение към живите животни от рода на едрия рогат добитък по време на транспорт, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, компетентен за изплащането на възстановявания при износ на животни от рода на едрия рогат добитък, не е обвързан от направеното от официалния ветеринарен лекар на изходния пункт вписване върху документа, удостоверяващ, че съответните животни напускат литвическата територия на Европейския съюз, съгласно което в рамките на транспортирането на същите животни приложимите разпоредби на Регламент № 1/2005 не са спазени по отношение на всички или на част от тези животни.

⁽¹⁾ ОВ С 16, 19.1.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle — Белгия) — Ordre des barreaux francophones et germanophone и др., Jimmy Tessens и др., Orde van Vlaamse Balies, Ordre des avocats du barreau d'Arlon и др./Conseil des ministres

(Дело C-543/14) ⁽¹⁾

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Валидност и тълкуване на Директивата — Доставка на услуги, извършвани от адвокати — Облагане с ДДС — Право на ефективни правни средства за защита — Равни процесуални възможности — Правна помощ)

(2016/C 350/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Ordre des barreaux francophones et germanophone и др., Jimmy Tessens и др., Orde van Vlaamse Balies, Ordre des avocats du barreau d'Arlon и др.

Ответник: Conseil des ministres

в присъствието на: Association Syndicale des Magistrats ASBL, Conseil des barreaux européens

Диспозитив

- 1) При разглеждането на член 1, параграф 2 и на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, с оглед на правото на ефективни правни средства за защита и на принципа на равните процесуални възможности, гарантирани от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не бе установено никакво обстоятелство, засягащо тяхната валидност, доколкото по силата на посочените разпоредби на облагане с данък върху добавената стойност подлежат доставките на услуги от адвокати, предоставяни на правните субекти, които не се ползват от правна помощ съгласно националната правна уредба на правната помощ.
- 2) На член 9, параграфи 4 и 5 от Конвенцията за достъпна до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпна до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г., не може да се прави позоваване, за да се преценява валидността на член 1, параграф 2 и на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112.
- 3) Член 132, параграф 1, буква ж) от Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че извършваните от адвокати доставки на услуги за правни субекти, които се ползват от правна помощ в рамките на национална правна уредба на правната помощ като разглежданата в главното производство, не се освобождават от данък върху добавената стойност.

⁽¹⁾ ОВ С 46, 9.2.2015 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — United Video Properties Inc./Telenet NV

(Дело C-57/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Права върху интелектуална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Член 14 — Съдебни разноски — Разноски за адвокат — Възстановяване с фиксиран размер — Максимални размери — Разходи за консултант по техническите въпроси — Възстановяване — Условие за наличие на вина на загубилата делото страна)

(2016/C 350/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: United Video Properties Inc.

Ответник: Telenet NV

Диспозитив

- 1) Член 14 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в делото по главното производство, която предвижда, че загубилата делото страна се осъжда да понесе направените от спечелилата делото страна съдебни разноски, която предоставя на съда, натоварен да произнесе това осъждане, възможността да отчита специфичните особености на делото, с което е сезиран, и която съдържа система от фиксирани тарифи за възстановяването на разходите за адвокатска помощ, при условие че тези тарифи гарантират, че разноските, които трябва да понесе загубилата делото страна, са разумни, което запитващата юрисдикция има задачата да провери. При все това член 14 от тази директива не допуска национална правна уредба, предвиждаща фиксирани тарифи, които поради съдържащите се в тях твърде ниски максимални размери не гарантират, че загубилата делото страна ще понесе поне една значителна и подходяща част от разумните разноски, направени от спечелилата делото страна.
- 2) Член 14 от Директива 2004/48 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национални правни норми, които предвиждат възстановяване на разходите за консултант по техническите въпроси само в случай на вина от страна на загубилата делото страна, когато тези разходи са пряко и тясно свързани със съдебен иск, целящ да гарантира спазването на право на интелектуална собственост.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Baden-Württemberg — Германия) — Robert Fuchs AG/Hauptzollamt Lörrach

(Дело C-80/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Обща митническа тарифа — Режим на временен внос с освобождаване от мита — Регламент (ЕИО) № 2454/93 — Определени условия за пълното освобождаване от вносни митни сборове — Превозни средства за въздушен транспорт, регистрирани извън митническата територия на Съюза и използвани от лице, установено извън тази територия — Член 555, параграф 1, буква а) — Търговска употреба — Понятие — Използване на хеликоптери, пилотирувани от инструктор и курсист, от авиационно училище за платени учебни полети — Изключване)

(2016/C 350/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Baden-Württemberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Robert Fuchs AG

Ответник: Hauptzollamt Lörrach

Диспозитив

Член 555, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2286/2003 на Комисията от 18 декември 2003 г., трябва да се тълкува в смисъл, че извършени срещу заплащане полети за обучение по пилотиране на хеликоптер, на борда на който се намира пилот курсист и пилот инструктор, не трябва да се считат за търговска употреба на превозно средство по смисъла на тази разпоредба.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Fővárosi Ítéltábla — Унгария) — Gazdasági Versenyhivatal/Siemens Aktiengesellschaft Österreich

(Дело C-102/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 44/2001 — Компетентност, признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела — Приложно поле ratione materiae — Иск за връщане на недължимо платено — Неоснователно обогатяване — Вземане, произтичащо от връщането без основание на глоба за нарушаване на конкурентното право)

(2016/C 350/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Ítéltábla

Страни в главното производство

Ищец: Gazdasági Versenyhivatal

Ответник: Siemens Aktiengesellschaft Österreich

Диспозитив

Иск за връщане на недължимо платено, почитащ на неоснователно обогатяване, като разглеждания в главното производство, който произтича от връщането на глоба, наложена в производство в областта на конкурентното право, не попада в понятието „граждански и търговски дела“ по смисъла на член 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела.

⁽¹⁾ ОВ С 171, 26.5.2015 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Città Metropolitana di Bari, преди Provincia di Bari/Edilizia Mastrodonato Srl

(Дело C-147/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Опазване на околната среда — Управление на отпадъците — Директива 2006/21/ЕО — Член 10, параграф 2 — Запълване на екскавационни кухни с отпадъци, различни от миннодобивните — Депониране или оползотворяване на посочените отпадъци)

(2016/C 350/08)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Città Metropolitana di Bari, преди Provincia di Bari

Ответник: Edilizia Mastrodonato Srl

Диспозитив

Член 10, параграф 2 от Директива 2006/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година относно управлението на отпадъците от миннодобивните индустрии и за изменение на Директива 2004/35/ЕО, трябва да се тълкува в смисъл, че няма за последица прилагане на разпоредбите на Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци към действието по запълване на кариера с отпадъци, различни от миннодобивните, когато това действие представлява оползотворяване на тези отпадъци — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 22.6.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Prešov — Словакия) — Milena Tomášová/Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR, Pohotovosť s.r.o.

(Дело C-168/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Неравноправни клаузи в потребителските договори — Договор за потребителски кредит, съдържащ неравноправна клауза — Принудително изпълнение на арбитражно решение, постановено в приложение на тази клауза — Отговорност на държава членка за вреди, причинени на частноправни субекти в резултат на нарушения на правото на Съюза, извършени от национална юрисдикция — Условия за ангажиране — Наличие на достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза)

(2016/C 350/09)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Prešov

Страни в главното производство

Ищец: Milena Tomášová

Ответник: Slovenská republika — Ministerstvo spravodlivosti SR, Pohotovosť s.r.o.

в присъствието на: Zdrúženie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Диспозитив

- 1) Отговорността на държава членка за вредите, причинени на частноправните субекти в резултат на нарушение на правото на Съюза с решение на национална юрисдикция, може да бъде ангажирана само ако това решение е прието от юрисдикция на тази държава членка, произнасяща се като последна инстанция, което запитващата юрисдикция има задачата да провери в спора по главното производство. Ако това е така, решение на тази национална юрисдикция, произнасяща се като последна инстанция, може да представлява достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза, което е от естество да ангажира посочената отговорност, само ако с това решение посочената юрисдикция явно не се е съобразила с приложимото право или ако това нарушение е извършено въпреки наличието на трайно установена практика на Съда в тази област.

Не би могло да се счита, че национална юрисдикция, която преди решението от 4 юни 2009 г., Rappon GSM (C 243/08, EU:C:2009:350), се е въздържала в рамките на производство по принудително изпълнение на арбитражно решение, уважаващо искане за осъждане за изплащането на вземания в приложение на договорна клауза, която следва да се счита за неравноправна по смисъла на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, да прецени служебно неравноправния характер на тази клауза, въпреки че е разполагала с необходимата за това правна и фактическа информация, явно не се е съобразила с практиката на Съда в тази област и следователно е допуснала достатъчно съществено нарушение на правото на Съюза.

- 2) Правилата относно поправянето на вреди, причинени от нарушение на правото на Съюза, като тези относно оценката на подобна вреда или съотношението между иска за поправянето ѝ и другите средства за правна защита, които евентуално са на разположение, се определят от националното право на всяка държава членка при спазване на принципите на равностойност и ефективност.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Verein für Konsumenteninformation/Amazon EU Sàrl

(Дело C-191/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламенти (ЕО) № 864/2007 и (ЕО) № 593/2008 — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Защита на данните — Директива 95/46/ЕО — Договори за онлайн продажби, сключени с потребители, пребиваващи в други държави членки — Неравноправни клаузи — Общи условия, в които се съдържа клауза за избор като приложимо право на правото на държавата членка по седалището на дружеството — Определяне на приложимото право към преценка, извършвана в производство по иск за преустановяване на нарушение, дали клаузи от общите условия за продажба не са неравноправни — Определяне на правото, което урежда обработването на лични данни на потребителите)

(2016/C 350/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Verein für Konsumenteninformation

Ответник: Amazon EU Sàrl

Диспозитив

- 1) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) и Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) трябва да се тълкуват в смисъл, че без да се засяга член 1, параграф 3 от всеки един от тези регламенти, приложимото право към иск за преустановяване на нарушение по смисъла на Директива 2009/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно исквете за преустановяване на нарушения с цел защита на интересите на потребителите, насочен срещу използването на твърдени като незаконосъобразни договорни клаузи от предприятие, което е установено в една държава членка и което при електронна търговия сключва договори с потребители, пребиваващи в други държави членки, и по-специално в държавата на сезирания съд, трябва да се определи в съответствие с член 6, параграф 1 от Регламент № 864/2007, докато приложимото право към преценката на дадена договорна клауза винаги трябва да се определя въз основа на Регламент № 593/2008, независимо дали тази преценка се прави в рамките на производство по индивидуален или по колективен иск.
- 2) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че клауза от общите условия за продажба на продавач или доставчик, която не е индивидуално договорена и съгласно която правото на държавата членка по седалището на този продавач или доставчик урежда сключения при електронна търговия договор с потребител, е неравноправна, при положение че подвежда потребителя, като създава у него впечатлението, че само правото на тази държава членка е приложимо за договора, без да го информира, че по силата на член 6, параграф 2 от Регламент № 593/2008 той се ползва и със защитата, гарантирана му от императивните норми на правото, което би било приложимо при липсата на тази клауза — нещо, което националната юрисдикция следва да провери в светлината на всички релевантни обстоятелства.
- 3) Член 4, параграф 1, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни трябва да се тълкува в смисъл, че обработването на лични данни от предприятие за електронна търговия се урежда от правото на държавата членка, към която то насочва дейността си, ако се установи, че обработването на въпросните данни се извършва от предприятието в контекста на дейностите на находящ се в тази държава членка обект. Националната юрисдикция следва да прецени дали в случая това е така.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 6.7.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni/Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-240/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Електронни съобщителни прежи и услуги — Директива 2002/21/ЕО — Член 3 — Безпристрастност и независимост на националните регулаторни органи — Директива 2002/20/ЕО — Член 12 — Административни такси — Задължаване на национален регулаторен орган да спазва приложимите в областта на публичните финанси разпоредби и разпоредби за ограничаване и повишаване ефективността на разходите на публичната администрация)

(2016/C 350/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Ответници: Istituto Nazionale di Statistica — ISTAT, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Диспозитив

Член 3 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година, и член 12 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги („Директива за разрешение“), трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която задължава национален регулаторен орган по смисъла на Директива 2002/21, изменена с Директива 2009/140, да спазва приложими в областта на публичните финанси национални разпоредби, и по-конкретно разпоредби за ограничаване и повишаване на ефективността на разходите на публичната администрация като разглежданите в главното производство.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. — Johannes Tomana и др./Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия

(Дело C-330/15 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания, които са част от правителството на Зимбабве и са свързани с него — Списък на физическите лица, групите и образуванията, спрямо които се прилага запряването на средства и икономически ресурси — Включване на имената на жалбоподателите)

(2016/C 350/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Johannes Tomana и др. (представители: M. O’Kane, Solicitor, M. Lester и Z. Al-Rikabi, Barristers)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз (представители: V. Driessen и A. Vitro), Европейска комисия (представители: E. Георгиева, M. Konstantinidis и T. Scharf), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: M. Holt, подпомаган от S. Lee, barrister)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Johannes Tomana и 120 други жалбоподатели, чиито имена са посочени в приложението към настоящото решение, да понесат направените от тях съдебни разноски, както и съдебните разноски, направени от Съвета на Европейския съюз и от Европейската комисия.
- 3) Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия понася направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Решение на Съда (седми състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Treviso — Италия) — Наказателно производство срещу Giuseppe Astone

(Дело C-332/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 178—182, 193, 206, 242, 244, 250, 252 и 273 — Право на приспадане на ДДС — Материални изисквания — Формални изисквания — Преклузивен срок — Национални разпоредби, изключващи правото на приспадане, ако не са спазени повечето от формалните изисквания — Данъчна изтата)

(2016/C 350/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Treviso

Страна в главното производство

Giuseppe Astone

Диспозитив

- 1) Членове 167, 168 и 178, член 179, първа алинея и членове 180 и 182 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда преклузивен срок за упражняването на правото на приспадане като разглеждания в главното производство, при условие че са спазени принципите на равностойност и на ефективност, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 2) Членове 168, 178, 179, 193, 206, 242, 244, 250, 252 и 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на данъчната администрация да не признае на данъчнозадължено лице правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, когато е установено, че то с измамна цел не е изпълнило повечето от формалните си задължения, които са условие за ползването от това право, което обстоятелство запитващата юрисдикция следва да провери.

(¹) ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Association France Nature Environnement/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Дело C-379/15) (¹)

(Преюдициално запитване — Директива 2001/42/ЕО — Оценка на последиците на някои планове и програти върху околната среда — Национален акт, несъвместим с правото на Съюза — Правни последици — Правомощие на националния съд временно да остави в сила някои последици на посочения акт — Член 267, трета алинея ДФЕС — Задължение за сезиране на Съда с преюдициално запитване)

(2016/C 350/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Association France Nature Environnement

Ответници: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Диспозитив

- 1) Когато националното право допуска това, националната юрисдикция може по изключение и според конкретния случай да ограничи във времето някои от последиците на решение, с което се обявява за незаконосъобразна разпоредба от националното право, приета в разрез с изискванията на Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програти върху околната среда, и в частност с тези по член 6, параграф 3 от нея, при условие че това ограничаване се налага поради императивно съображение, свързано с опазването на околната среда, и предвид конкретните обстоятелства по висящото пред тази юрисдикция дело. Това изключително правомощие обаче следва да се упражнява само когато са изпълнени всички условия, произтичащи от решение от 28 февруари 2012 г., *Inter-Environnement Wallonie и Terre wallonne* (C-41/11, EU: C:2012:103), а именно:

— оспорваната разпоредба от националното право е мярка за правилно транспониране на правото на Съюза в областта на опазването на околната среда,

- приелането и влизането в сила на новата разпоредба от националното право не осигуряват възможност да се избегнат неблагоприятните последици върху околната среда от отмяната на оспорваната разпоредба от националното право,
 - отмяната на последната би имала за последица създаването на празнота в правото по отношение на транспонирането на правото на Съюза в областта на опазването на околната среда, което би се отразило още по-неблагоприятно на околната среда, в списък че тази отмяна би довела до намаляване на защитата и по този начин би била в противоречие със самата основна цел на правото на Съюза, и
 - запазването по изключение на последиците на оспорваната национална разпоредба се отнася само за периода от време, строго необходим за приелането на мерките, с които се отстранява констатираното нарушение.
- 2) При сегашното състояние на правото на Съюза националната юрисдикция, чиито решения не подлежат вече на обжалване, по принцип е длъжна да сезира Съда с преюдициално запитване, за да може същият да прецени дали по изключение разпоредби от националното право, за които е постановено, че са в противоречие с правото на Съюза, временно могат да бъдат оставени в сила, предвид императивно съображение, свързано с опазването на околната среда, и конкретните обстоятелства по висящото пред тази национална юрисдикция дело. Посочената национална юрисдикция е освободена от това задължение само ако е убедена — и съответно подробно се мотивира — че няма място за никакво основателно съмнение, що се отнася до тълкуването и прилагането на условията, произтичащи от решение от 28 февруари 2012 г., *Inter-Environnement Wallonie и Terre wallonne* (C-41/11, EU:C:2012:103).

⁽¹⁾ ОВ С 337, 12.10.2015 г.

**Решение на Съда (първи състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от
Bundesarbeitsgericht — Германия) — Nils-Johannes Kratzer/R+V Allgemeine Versicherung AG
(Дело C-423/15) ⁽¹⁾**

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Член 3, параграф 1, буква а) — Директива 2006/54/ЕО — Равни възможности и равно третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите — Член 14, параграф 1, буква а) — Приложно поле — Понятия „достъп до заетост, самостоятелна заетост или упражняване на занятие“ — Кандидатстване за работа с цел придобиване на формално качество на кандидат единствено за да се поиска обезщетение за дискриминация — Злоупотреба с право)

(2016/C 350/15)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nils-Johannes Kratzer

Ответник: R+V Allgemeine Versicherung AG

Диспозитив

Член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите и член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че положение, при което с кандидатстването си за работа съответното лице цели не да бъде наето на тази работа, а само да придобие формалното качество на кандидат с единствената цел да претендира обезщетение, не попада в обхвата на понятието „достъп до заетост или упражняване на занятие“ по смисъла на тези разпоредби и може да се квалифицира като злоупотреба с право, ако са изпълнени изискванията на правото на Съюза.

⁽¹⁾ ОВ С 320, 28.9.2015 г.

Решение на Съда (шести състав) от 28 юли 2016 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Berlin — Германия) — Vattenfall Europe Generation AG/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-457/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Европейския съюз — Директива 2003/87/ЕО — Приложно поле ratione temporis — Момент на възникване на задължението за търговия с квоти — Член 3 — Приложение I — Понятие за инсталация — Дейност по изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW)

(2016/C 350/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vattenfall Europe Generation AG

Отговорник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Приложение I към Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г., доколкото включва „изгарянето на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW“ в списъка на категориите дейности, към които се прилага Директивата, трябва да се тълкува в смисъл, че задължението за търговия с квоти на една инсталация за производство на електроенергия възниква с първото отделяне на парникови газове и следователно евентуално дори преди тази инсталация да произведе електроенергия за първи път.

⁽¹⁾ ОВ С 398, 30.11.2015 г.

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 24 май 2016 г. — Kamin und Grill Shop GmbH/Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

(Дело C-289/16)

(2016/C 350/17)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Kamin und Grill Shop GmbH

Ответник в производството по ревизионно обжалване: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Преюдициален въпрос

Налице ли е „директна“ продажба на крайни потребители по смисъла на член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 834/2007 ⁽¹⁾ и в случаите, когато операторът или негови служители по продажбите продават на крайния потребител продуктите без междинното участие на трето лице, или, за да е налице „директна“ продажба освен това е необходимо продажбата да се извършва на мястото на съхраняване на продуктите при едновременното присъствие на оператора или на негови служители по продажбите и на крайния потребител?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 834/2007 на Съвета от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2092/91 (ОВ L 189, стр. 1).

Преюдициално запитване от Arbeitsgericht Verden (Германия), постъпило на 27 юни 2016 г. — Ute Kleinsteuber/Mars GmbH

(Дело C-354/16)

(2016/C 350/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Verden

Страни в главното производство

Ищец: Ute Kleinsteuber

Ответник: Mars GmbH

Преюдициални въпроси

- а) Трябва ли приложимото право на Съюза, и по-специално клауза 4, точки 1 и 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, съдържащо се в приложението към Директива 97/81 ⁽¹⁾ относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между UNICE, СЕЕР и ЕКП, в изменената ѝ с Директива 98/23 ⁽²⁾ редакция, както и член 4 от Директива 2006/54/ЕО ⁽³⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите, във връзка с Директива 2000/78/ЕО ⁽⁴⁾ на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, да се тълкува в смисъл, че не допуска национални законови разпоредби или практики, които при изчисляването на размера на пенсията по професионална пенсионна схема правят разлика между трудово възнаграждение под осигурителния таван по задължителното пенсионно осигуряване и такова над този таван (т.нар. „диференцирана пенсионна формула“), като в случаите на доходи от работа на непълно работно време не се прилага подходът, при който най-напред се установява размерът на трудовото възнаграждение при работа на пълно работно време, след това се установява частта, с която възнаграждението надвишава или съответно не достига осигурителния таван, и тогава това съотношение се прилага към намаления доход от работата на непълно работно време?

При утвърдителен отговор на първия въпрос:

- б) Трябва ли приложимото право на Съюза, и по-специално клауза 4, точки 1 и 2 от Рамковото споразумение за работа при непълно работно време, съдържащо се в приложението към Директива 97/81 относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между UNICE, СЕЕР и ЕКП, в изменената ѝ с Директива 98/23 редакция, както и член 4 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите, във връзка с Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, да се тълкува в смисъл, че не допуска национални законови разпоредби или практики, които при изчисляването на размера на пенсията по професионална пенсионна схема правят разлика между трудово възнаграждение под осигурителния таван по задължителното пенсионно осигуряване и такова над този таван (т.нар. „диференцирана пенсионна формула“), като по отношение на работник, полагал труд и при пълно, и при непълно работно време, не се диференцира според съответните периоди (напр. по отделни календарни години), а се определя средноаритметична степен на трудовата заетост за цялата продължителност на трудовото правоотношение, и едва след това към така определеното средно трудово възнаграждение се прилага диференцираната пенсионна формула?
2. Трябва ли приложимото право на Съюза, и по-специално забраната за дискриминация на основание възраст, установена в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и уточнена в Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите, и по-конкретно в членове 1, 2 и 6 от нея, да се тълкува в смисъл, че не допуска национални законови разпоредби или практики, съгласно които размерът на пенсията по професионална пенсионна схема се определя в зависимост от броя прослужени години от започване на работа в съответното предприятие до достигане на общата възраст за пенсиониране по задължителното пенсионно осигуряване (пропорционално изчисляване съгласно принципа $m/n\text{-tel}$), като се ограничава максималният брой прослужени години, които може да се зачетат за осигурителен стаж, в резултат на което работниците с прослужени години в съответното предприятие на по-ранна възраст получават по-ниска допълнителна пенсия по професионална пенсионна схема от онези работници, натрупали прослужените си там години на по-късен етап в трудовия си живот, въпреки че и двете групи работници са прослужили еднакъв брой години в съответното предприятие?

⁽¹⁾ Директива 97/81/ЕО на Съвета от 15 декември 1997 година относно Рамково споразумение за работа при непълно работно време, сключено между Съюза на конфедерациите на индустриалците и на работодателите в Европа (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ЕКП) (ОВ L 14, 1998 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 35).

⁽²⁾ Директива 98/23/ЕО на Съвета от 7 април 1998 година относно разширяването на приложното поле на Директива 97/81/ЕО относно рамковото споразумение за работа при непълно работно време, сключено от Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE), Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (CES) с оглед на включването на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия (ОВ L 131, 1998 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 46).

⁽³⁾ Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена) (ОВ L 204, 2006 г., стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 262).

⁽⁴⁾ Директива 2000/78/ЕО от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Szombathelyi Törvényszék (Унгария), постъпило на 13 юли 2016 г. —
Наказателно производство срещу Dániel Bertold Lada**

(Дело C-390/16)

(2016/C 350/19)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Törvényszék

Страна в главното производство

Подсъдил: Dániel Bertold Lada

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли членове 67 и 82 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“) да се тълкуват в смисъл, че не допускат провеждането на уредено в националното законодателство наказателно или друг тип производство, целящо „признаването“ или преобразуването в дадена държава членка на действието на вече постановено от национален съд на друга държава членка на Европейския съюз окончателно и неподлежащо на обжалване съдебно решение във връзка с деянието на подсъдим, като в резултат от подобно производство чуждестранното съдебно решение следва да се счита за прието от националния съд?
- 2) Уредено в държава — членка на Съюза, производство като предвиденото в членове 46—48 унгарския Закон XXXVIII от 1996 г. „за признаване на действието“ в Унгария [на чуждестранните присъди], постановени в проведено в друга държава членка наказателно производство, което е приключило с влязло в сила решение (по отношение на едно и също лице и за едно и също деяние), съвместимо ли е с принципа „non bis in idem“, установен в член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз и в член 54 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген, в светлината на Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година ⁽¹⁾, макар в действителност посоченото производство да няма за цел да приведе в изпълнение подобно съдебно решение, а да създаде основание това решение да се вземе предвид при провеждане на бъдещи наказателни производства?

⁽¹⁾ Рамково решение 2008/675/ПВР на Съвета от 24 юли 2008 година за вземане предвид [на] присъдите, постановени в държавите членки на Европейския съюз в хода на новообразувани наказателни производства (ОВ L 220, 2008 г., стр. 32).

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чешка република), постъпило на 14 юли 2016 г. — M/Ministerstvo vnitra

(Дело C-391/16)

(2016/C 350/20)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: M

Отговорник: Ministerstvo vnitra (Министерство на вътрешните работи)

Преюдициален въпрос

Невалиден ли е член 14, параграфи 4 и 6 от Директива 2011/95/ЕС ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, на основание че нарушава член 18 от Хартата на основните права на Европейския съюз, член 78, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, както и общите принципи на правото на Съюза съгласно член 6, параграф 3 от Договора за Европейския съюз?

⁽¹⁾ ОВ L 337, 2011 г., стр. 9.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel București (Румъния), постъпило на 13 юли 2016 г. — Marcu Dumitru/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Дело C-392/16)

(2016/C 350/21)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Marcu Dumitru

Отговорник: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Преюдициален въпрос

При обстоятелства като тези по спора в главното производство, допускат ли Директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ за ДДС и Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ национална правна уредба или данъчна практика, съгласно която по отношение на лице, подложено на проверка и след нея служебно регистрирано за целите на ДДС, не може да се приложи механизмът за самоначисляване (мерки за опростяване) — който към този момент е задължителен за сделките относно терени между данъчнозадължени за целите на ДДС лица — с мотива, че това лице не е поискало и не е получило регистрацията за целите на ДДС преди извършването на сделките или към датата на превишаване на тавана?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, 1977 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7 и поправки в ОВ L 74, 2011 г., стр. 3, ОВ L 249, 2012 г., стр. 15 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от Landgericht Trier (Германия), постъпило на 1 август 2016 г. — Verband Sozialer Wettbewerb e.V./TofuTown.com GmbH

(Дело C-422/16)

(2016/C 350/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Trier

Страни в главното производство

Ищец: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Отговорник: TofuTown.com GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 78, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1308/2013“) да се тълкува в смисъл, че определенията, наименованията и търговските наименования по смисъла на приложение VII не трябва да отговарят на съответните изисквания на това приложение, когато съответните определения, наименования и търговски наименования са допълнени с обяснителни, съответно описателни допълнения (например „Масло от тофу“ за изцяло растителен продукт)?
- 2) Трябва ли приложение VII, част III, точка 1 към Регламент (ЕС) № 1308/2013 да се тълкува в смисъл, че „мляко“ означава изключително нормалната секреция от млечните жлези, която се получава от доенето на едно или няколко животни, без каквито и да са добавки към този продукт или екстрахиране на вещества от него, или „мляко“ може да бъде използвано — евентуално при добавяне на пояснителни понятия като например „Соево мляко“ — и за растителни (вегански) продукти при продажбата им?
- 3) Трябва ли приложение VII, част III, точка 2 към член 78 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 да се тълкува в смисъл, че конкретно изброените в точка 2, буква а) от него наименования, по-специално като „суроватка“, „сметана“, „масло“, „мътеница“, „сирене“, „кисело мляко“ или определението „сметана“ и т.н. се използват изключително за млечни продукти или чисто растителните/вегански продукти, които са произведени без (животинско) мляко също могат да попаднат в обхвата на приложение VII, част III, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1308/2013?

⁽¹⁾ ОВ L 347, стр. 671.

Жалба, подадена на 1 август 2016 година от НХ срещу решение на Общия съд, постановено на 2 юни 2016 година по дело T-723/14, НХ/Съвет

(Дело C-423/16 P)

(2016/C 350/23)

Език на производството: български

Страни

Жалбоподател: НХ (представител: С. Коев, адвокат)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- Да се приеме, че настоящата жалба е допустима и основателна в нейната цялост и да приеме за обосновани всички изложени в нея правни основания;
- Да се постанови, че обжалваните актове могат да бъдат отменени частично;
- Да се отмени частично Решението на Общия съд на Европейския съюз (седми състав) от 2 Юни 2016 г. по дело T-723/14, НХ/Съвет на Европейския съюз, в частта в която жалбата на г-н НХ е отхвърлена;
- Да се отмени частично Решение (ОВППС) 2015/837 от 28 Май 2015 година за изменение на Решение 2013/255 (ОВ L 132, стр. 82), с което Съветът продължава действието на Решение 2013/255 до 1 Юни 2016 г. в частта в която се отнася до г-н НХ;
- Да се осъди Съветът на Европейския съюз да заплати всички съдебни разходи на жалбоподателите, разходи, хонорари и други, свързани със защитата им.

Правни основания и главни доводи

1. Грешка при прилагане на правото, изразяваща се в нарушение на правото на Съюза, тъй като Решението, по отношение, на което жалбата е отхвърлена, не е било съобщено лично на жалбоподателя, въпреки че адресът му е бил известен на Съвета, трябва да се приеме, че изменението на исканията във връзка с тези актове е допустимо и направено в преклузивния срок., и
2. Грешка при прилагане на правото, изразяваща се в нарушение на процесуални правила, което накърнява интересите на жалбоподателя, изразяващо се в това, че:
 - Липсата на отделна писмена молба не нарушава правата на насрещната страна и не затруднява работата на Общия съд; и
 - Общият съд не е взел предвид езика на производството, тъй като българската версия на Процедурния правилник не съдържа в себе си императивно задължение за наличие на отделен писмен акт;
 - Налице е нарушение на принципа на състезателност в производството, установен в член 64 от Правилника, т.к. жалбоподателят не е получил възможност от Съда да се запознае нито със самото Решение на Съвета, нито с другите езикови версии на Процедурния правилник, за да има възможност да подготви своето искане съобразно езиковите познания и очаквания на съда;
 - Общият съд не е изпълнил задълженията си визириани в член 86 параграф 4 от Процедурния правилник, изискващи предоставяне на възможност, а при необходимост и допълнителен срок за представяне на препис от Решение (ОВППС) 2015/837 от 28 Май 2015 година на Съвета, обосноваващо изменението на жалбата;
 - Общият съд, в нарушение на член 87 параграф 2 от Процедурния правилник не е обсъдил в цялост в своя предварителен доклад фактическата обстановка по делото.

Преюдициално запитване от Supreme Court of the United Kingdom (Обединено кралство),
постъпило на 1 август 2016 г. — Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero

(Дело C-424/16)

(2016/C 350/24)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподател: Secretary of State for the Home Department

Ответник: Franco Vomero

Преюдициални въпроси

1) За да се ползва високото ниво на защита по член 28, параграф 3, буква а) ⁽¹⁾ трябва ли да е налице право на постоянно пребиваване по смисъла на член 16 и член 28, параграф 2?

При отрицателен отговор на този въпрос се поставят също и следните преюдициални въпроси:

2) Трябва ли пребиваването през посочените в член 28, параграф 3, буква а) последни десет години да се разбира в смисъл на:

а) обикновен календарен срок, изчисляван обратно, считано от съответната дата (в настоящия случай от решението за експулсиране), включващ всички периоди на отсъствие или лишаване от свобода,

б) срок с евентуални прекъсвания, изчисляван обратно, считано от съответната дата, като се прибавят всички периоди, в които съответното лице не е отсъствало или не е било лишено от свобода, за да се достигне, по възможност, до общо предишно пребиваване от десет години?

3) Как точно се съотнасят критерият за десетгодишно пребиваване, предвиден в член 28, параграф 3, буква а), и общата преценка на връзката на интегриране?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 14 юли 2016 г. — BP Aromatics/Комисия

(Дело T-371/16)

(2016/C 350/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: BP Aromatics Ltd (Geel, Белгия) (представители: H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers и N. Baeten, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2—4 от решението,
- във всеки случай, да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката при определянето на твърдяната мярка за помощ и при квалифицирането ѝ като схема за помощ по смисъла на член 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽¹⁾ на Съвета и член 107 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 107 ДФЕС, не е изложила мотиви и е допуснала явна грешка в преценката като е приела, че Белгийската система за управление на свръхпечалбата представлява мярка за държавна помощ.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета и общите принципи на правна сигурност и на оправдани правни очаквания като е разпоредила възстановяване на твърдяната помощ.
4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 2, параграф 6 ДФЕС и принципа на равно третиране и извършва злоупотреба с власт, използвайки правилата за държавни помощи, за да забрани Белгийската система за управление на свръхпечалбата.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 13 юли 2016 г. — Victaulic Europe/Комисия

(Дело T-373/16)

(2016/C 350/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Victaulic Europe (Назарет, Белгия) (представител: C. Fairpo, Solicitor)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви искането за отмяна за допустимо ,
- да отмени решение на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия, доколкото това решение неправилно класифицира система за управление на допълнителната печалба като схема за помощ, не определя правилно твърдяната мярка за държавна помощ, неправилно приема, че данъчните постановления при свръхпечалба съставляват несъвместима с член 107 ДФЕС държавна помощ, и неправилно изисква Белгия да възстанови неопределими суми от лицата, на които са издадени данъчните постановления в рамките на система за управление на свръхпечалбата, и
- да осъди Комисията да заплати разноските по тези производства.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото като неправилно е класифицирала система за управление на свръхпечалбата като схема за помощ.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото като не е взела предвид дали твърдените помощи в действителност са предоставили предимство.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото като е определила система за управление на свръхпечалбата за селективна.
4. С четвъртото основание се твърди, че задължението на Белгия да възстанови твърдените предоставени помощи нарушава принципа за правна сигурност.

Жалба, подадена на 20 юли 2016 г. — Tri Ocean Energy/Съвет

(Дело T-383/16)

(2016/C 350/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tri Ocean Energy (Кайро, Египет) (представители: P. Saini, QC, R. Mehta, Barrister и N. Sheikh, Solicitor)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение (ОВППС) 2016/850 на Съвета от 27 май 2016 г. за изменение на Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 125) в частта, приложима спрямо жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/840 на Съвета от 27 май 2016 г. за прилагане на Регламент (ЕС) № 36/2012 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (ОВ L 141, 2016 г., стр. 30) в частта, приложима спрямо жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да заплати разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. На първо място се твърди липса на основание за включване в приложението към оспорваните решение и регламент съгласно член 28, параграф 1 от Решение 2013/255/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Сирия (наричано за краткост „първоначалното решение“) и член 15, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 36/2012 на Съвета относно ограничителни мерки с оглед на положението в Сирия (наричан за краткост „първоначалният регламент“).
2. С второто основание се твърди нарушение на правата на защита и на ефективна съдебна защита.
3. С третото основание се твърди, че Съветът не е изпълнил задължението си да изложи мотиви както в оспорваното решение, така и към оспорвания регламент.
4. С четвъртото основание се твърди необосновано и непропорционално ограничаване на правата на жалбоподателя на собственост и на добро име.
5. С петото основание се твърди явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 20 юли 2016 г. — Eval Europe/Комисия**(Дело T-388/16)**

(2016/C 350/28)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Eval Europe NV (Zwijndrecht, Белгия) (представители: H. Vanhulle, B. van de Walle de Ghelcke, C. Borgers и N. Baeten, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2—4 от решението,
- във всеки случай, да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. С първото основание се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката при определянето на твърдяната мярка за помощ и при квалифицирането ѝ като схема за помощ по смисъла на член 1, буква г) от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽¹⁾ и член 107 ДФЕС.
2. С второто основание се твърди, че Комисията е нарушила член 107 ДФЕС, не е изложила мотиви и е допуснала явна грешка в преценката като е приела, че Белгийската система за данъчни режими при свръхпечалба представлява мярка за държавна помощ.
3. С третото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета и общите принципи на правна сигурност и оправдани правни очаквания като е разпоредила възстановяване на твърдяната помощ.

4. С четвъртото основание се твърди, че Комисията е нарушила член 2, параграф 6 ДФЕС и принципа на равно третиране и извършва злоупотреба с власт като използва правилата за държавна помощ, за да забрани Белгийската система за данъчни режими при свръхпечалба.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г. стр. 9).

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — SJM Coordination Center/Комисия

(Дело T-420/16)

(2016/C 350/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: St. Jude Medical Coordination Center (SJM Coordination Center) (Zaventem, Белгия) (представители: F. Louis и J. Ylinen, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение в частта, в която включва жалбоподателя в кръга на бенефициерите на твърдяната схема за помощ,
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение в частта, в която разпорежда възстановяване на каквато и да е сума от твърдяната помощ от страна на жалбоподателя,
- да осъди Комисията да заплати направените от жалбоподателя разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага десет основания.

1. С първото основание се твърди липса на компетентност.

Жалбоподателят твърди, че Комисията няма компетентност да издаде обжалваното решение и че обжалваното решение нарушава принципа на предоставената компетентност, ограничаващ компетентността на Съюз.

2. С второто основание се твърди нарушение на правото на изслушване.

Жалбоподателят заявява, че противоречивите становища на Комисията в решението ѝ за откриване на процедурата и в обжалваното решение нарушават правото на жалбоподателя да бъде изслушан.

3. С третото основание се твърди погрешна квалификация като схема за помощ.

Жалбоподателят заявява, че в обжалваното решение Комисията неправилно е заключила, че е налице схема, че действията на Комисията нарушават задължението ѝ да разгледа фактите, предмет на разследването, задълбочено, внимателно и безпристрастно.

4. С четвъртото основание се твърди непълнота на мотивите.

Жалбоподателят заявява, че Комисията не е мотивирала надлежно обжалваното решение.

5. С петото основание се твърди погрешно установена избирателност по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.

Жалбоподателят заявява, че обжалваното решение е неправилно с оглед и на трите стъпки за установяване на избирателност на редица основания: i) член 185, параграф 2, буква b) от Белгийския кодекс за данъците върху доходите („Code des impôts sur les revenus 1992“ или наричан за краткост „CIR“) и правилото за освобождаване на свръхпечалбата не могат да бъдат изключени от референтната система; ii) полученото от жалбоподателя данъчно постановление не се отклонява нито от а) принципа на сделката между несвързани лица, нито б) от Белгийската система на корпоративно данъчно облагане; и iii) твърдяната дерогация би била оправдана с оглед на необходимостта да се избегне двойно данъчно облагане.

6. С шестото основание се твърди липса на предимство.

Жалбоподателят заявява, че обжалваното решение не изследва наличието на предимство. Според жалбоподателя не му е предоставено предимство и всякакви получени от него ползи са съвместими с принципа на сделката между несвързани лица, както е закрепен в член 9 от Модела на данъчна конвенция на ОИСР, въведен в Белгийското право с член 185, параграф 2 от CIR.

7. Със седмото основание се твърди нарушение на принципа на равно третиране.

Жалбоподателят заявява, че обжалваното решение нарушава принципа на равно третиране i) като постановява, че принципът на сделката между несвързани лица позволява на данъчните администрации да увеличат данъчната основа на многонационални предприятия (наричани за краткост „MNE“) и същевременно изисквайки съществуването на конкретен риск от двойно данъчно облагане, за да са допустими корекции в посока намаляване и ii) ограничавайки анализа относно съществуването на предимство на нивото на Белгийското MNE предприятие.

8. С осмото основание се твърди нарушение на принципите на правна сигурност и на законност.

Обжалваното решение нарушавало принципа на правна сигурност понеже i) било постановено в противоречие със съдебната практика и предходна практика на самата Комисия и ii) липсвало определяне на твърдяното предимство.

9. С деветото основание се твърди, че възстановяването ще доведе до двойно данъчно облагане.

Жалбоподателят заявява, че обжалваното решение неправилно постановява, че няма опасения от двойно данъчно облагане, които биха се засилили, ако на жалбоподателя се разпореди да заплати суми в процеса по възстановяване. Поради тази причина, според жалбоподателя обжалваното решение трябва да бъде отменено в частта, в която разпореджда Белгия да възстанови каквато и да е сума от жалбоподателя.

10. С десетото основание се твърди, че възстановяването не може да бъде предмет на правото на преценка на Комисията.

Жалбоподателят заявява, че обжалваното решение изглежда предоставя на Комисията правото на преценка дали да отхвърли корекции на облагаемата основа за данъчнозадълженото лице въз основа на действителни фактически обстоятелства, съществуващи към момента на издаване на данъчното постановление.

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — Sensi Vigne & Vini/EUIPO — El Grifo (CONTADO DEL GRIFO)

(Дело T-434/16)

(2016/C 350/30)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Sensi Vigne & Vini Srl (Лампорекио, Италия) (представител: F. Caricato, avvocato)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: El Grifo, SA (Сан Бартоломе, Лансароте, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словните елементи „CONTADO DEL GRIFO“ — заявка за регистрация № 12 097 416

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 25 май 2016 г. по преписка R 2218/2015-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени изцяло решението на EUIPO от 25 май 2016 г.,
- да уважи настоящата жалба, като постанови по същество регистрацията на марка на ЕС № 012097416, заявена на 28.8.2013 г. за клас 33,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски в производствата пред първата и втората инстанция.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

Жалба, подадена на 29 юли 2016 г. — holyGhost/EUIPO — CBM (holyGhost)

(Дело T-439/16)

(2016/C 350/31)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: holyGhost GmbH (Мюнхен, Германия) (процесуални представители: M. Wiedemann и S. Engbrink, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: CBM Creative Brands Marken GmbH (Цюрих, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „holyGhost“ — заявка за регистрация № 11 757 853

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 30 май 2016 г. по преписка R 2867/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 9 август 2016 г. — Vasco Group и Astra Sweets/Комисия

(Дело T-444/16)

(2016/C 350/32)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Vasco Group (Dilsen-Stokkem, Белгия) и Astra Sweets (Turnhout, Белгия) (представител: H. Gilliams, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решение на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 2—4 от решението,
- във всеки случай, да отмени членове 2—4 от решението в частта, в която те а) изискват възстановяване от предприятия, различни от тези, на които са издадени „данъчни постановления за освобождаване на свръхпечалбата“, както са определени в решението и б) изисква възстановяване на сума, равна на данъчните икономии на бенефициера, без да позволява на Белгия да вземе предвид извършени от други данъчни администрации действителни корекции в посока увеличение на стойността,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

1. С първото основание се твърди явна грешка в преценката, превишаване на правомощията и липса на надлежни мотиви, доколкото решението на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия, твърди наличието на схема за помощ.
 2. С второто основание се твърди нарушение на член 107 ДФЕС и на задължението за мотивиране, както и явна грешка в преценката, доколкото обжалваното решение квалифицира предполагаемата схема като избирателна мярка.
 3. С третото основание се твърди нарушение на член 107 ДФЕС и явна грешка в преценката, доколкото в обжалваното решение се приема, че предполагаемата схема предоставя предимство.
 4. С четвъртото основание се твърди нарушение на член 107 ДФЕС, нарушение на оправданите правни очаквания, явна грешка в преценката, превишаване на правомощията и липса на надлежни мотиви, доколкото с обжалваното решение се разпорежда Белгия да възстанови помощта.
-

Жалба, подадена на 4 август 2016 г. — Pirelli Tyre/EUIPO — Yokohama Rubber (изображение на протектор на гума)

(Дело T-447/16)

(2016/C 350/33)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Pirelli Tyre SpA (Милано, Италия) (представители: T. Müller и F. Togo, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Yokohama Rubber Co. Ltd (Токио, Япония)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка (Изображение на протектор на гума) — марка на Европейския съюз № 2 319 176

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 април 2016 г. по преписка R 2583/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение, доколкото с него се обявява недействителността на спорната марка, и да осъди заявителя да понесе разноските в производството пред Службата.

Изложено основание

- Нарушение на член 52, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, букви б) и д), подточка ii) от Регламент № 207/2009.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG